

Sanghefte

Telemark Arbeiderparti

Ta hverandre i handa, og hold!

Vi har gått under faner og flagg
på en lang vei fra natt imot dag.

Hån og spott har vi tålt,
men når styrke ble målt
var vi sterkest- vi kjempet i lag.

Det har hendt våre rekker ble brutt
av soldater med kuler og krutt.

Men vår mannsterke hær
med det brukne gevær
sto som fjell, og de seiret til slutt.

Mang en bauta vil stå uten navn
-reist av tårer, av sult og av savn-
over kvinne med mot
som var stamme og rot
for et mai-løv som vi fikk i favn.

De finnes de som har snudd seg og
grått,

som tror frihet er no` man har fått
de vil smi for seg selv,
tror på evner og hell.

Slike folk har vår framtid forrådt.

Nei, nå gjelder det mere enn før!
For hvis samholdet rakner og dør
venter fiender nok
som splitte vår flokk.

Og vår flamme blir aske og glør.

Du skal synge, men aldri i moll!
Du skal kjempe, men aldri med vold!

Tusener støtter vår sak,
så vær stolt og stå rak!
Ta hverandre i handa og hold!

De unge slekter

En gang i fjerne tider
Trellet i andres jord
fedre som møtte sulten
uten et ord.

Nådeløst lå en vinter
over vårt nakne land.
Da så de våren komme,
kvinne og mann.

Den gang da far min løftet
fanen i tro og tross,
sådde han korn og frihet,
sådde for oss.

Over han sprang en stjerne,
Under ham sang en jord.
Slik ble en mann en såmann
for barn og mor.

Over deg sprang en stjerne,
dypt i deg sang et hav!
Dyr var din drøm om freden
som krigen gav.

Du er den unge skaper,
kornet ditt våpen, bror.
Så la din sang få klinge
vidt over jord.

Barn skal bli født og vokse
Inn i en ufødt tid.
La dem da motig møte
den gode strid!
Landet ble ditt, og kornet
duver i sol og vind.
Nå skal de unge slekter
høste de inn.

Ung flaggsang

Når jeg ser et rødt flag smælde
på en blank og vårfrisk dag,
kan jeg høre det sælsomt fortælle
om min verden, mit folk og mi sag
Og jeg reiser mig trodsigt i vrimlen,
mens det kogler af kraft i mit mod
thi det flag, der nu smældende når
himlen,
er jo rødt som mit brusende blod.

Jeg har set min fader ranke
ryggen op i flagets brus.
Jeg har lyttet og hørt hjerte banke
I dets stolte, befriende sus.
Jeg har elsket dets farve fra lille
da min mor tog mig op på sit skød
og fortalte mig manende og stille
om en fane så knitrende rød.

Jeg har anet slægters striden
imod fremtids fjærne mål.
Jeg har set trælletoget i tiden
blive mænd bag ved kampfanens bål.
Jeg har set den i blafrende storme,-
jeg har elsket dens flammer i strid,
og bag den så jeg arbeidshænder
forme
verden om til en lysere tid.

Det er sliddets slægters fane
over fronten vid og bred.
Den skal ungdommen ildne og
mane,
den skal knuse hvert grænsernes led.
Den var forrest i stormklokkens
klemte,
den fanen, der favner hele verden-
i dens folder er fremtiden glemt.

Seiren følger våre faner

Tekst: Arne Paasche Aasen

Melodi: Jolly Kramer-Johansen

Seiren følger våre faner
fram gjennom stormer og strid!
Løft dem høyt i sterke hender
over vår jernhårde tid!
De er fedres dyre arv,
de var trofast med,
der hvor slitets menn og kvinner
for sin frihet stred.
De gav kraft og pågangsmot
når vi gikk til slag.
Seiren følger våre faner!
Arbeidsfolk, slå lag!

Seiren følger våre faner!
Lytt til den jublende sang!
Se det folketog som tolker
Arbeidets skapende trang!
Bær mot fred og frihet fram
røde faners brann –
vi går ut i dag å verge
folkets fedreland.
Mann og kvinne – vær på vakt,
klar til stridens dag.
Seiren følger våre faner!
Arbeidsfolk, slå lag!

Seiren følger våre faner!
Kampluren gjaller på ny.
Nå skal atter framtidsfolket
samles fra bygd og fra by!
Mennene fra harv og plog,
verksted og kontor,
kvinnene fra hus og hytter
-folk fra fjell og fjord.
Hele folket er på marsj
Fram mot nye slag.
Seiren følger våre faner!
Arbeidsfolk, slå lag!

Samholdssangen

Sleggene synger og hamrer slår,
hør kamerat, den sangen er vår.
Kom, la oss bære dens malmtunge
klang
ut over arbeidets Norge.
Under vårt virke for dagens brød,
gir den oss styrke og troens glød.
Sangen om samhold, vår egen sang,
Syng den for fremtidens Norge.

Enige skarer i trampende takt
styrker vår sak og øker vår makt.
Når vi i morgen blir tusener til,
så skal du se hva vi evner.
Alle de tause som åket bar,
Løfter sin panne og gir sitt svar.
Frihet for folket er det vi vil
Når vi til arbeidet stevner.

Veien mot rettferd og lysere kår,
Hør kamerat – den veien er vår!
Gjennom vårt arbeidets skapende
trang
Bygger vi frihetens Norge.
Ingen skal tryggle med bøyet rygg,
alle skal hevne sin daglønn trygg.
Sangen om samhold, vår egen sang,
syng den for fremtidens Norge.

Syng høyt kamerater

Skal du plante et tre,
må du velge et sted
det slår rot og vil vokse i fred.
For hvis stormene kommer fra havet
en høst,
tar det tak og kan bryte det ned.

Ref.:

:/: Syng høyt kamerater,
la oss få høre,
at dere står sammen med meg.:/:

Vi er trær i en skog
som ble plantet av folk
som visste hvor trær skulle stå.
Vi er frukter av frø
og såddes av dem
som forstod: Det er viktig å stå på

Ref.

Hvis du tror du vil stå
om de andre blir felt,
bør du frykte for stormer hver høst.
Står vi sammen og vokser,
vil stormen kun
gi kronene sterkere røst.

Ref.

Frihetens forpost

Ser du byen og hjembygdas lier?
Ser du bølgende åser og fjell?
Det er folkets og fremtidens Norge
Det er ditt, du skal eie det selv.
Kan du høre det duver imot deg
som en sang i det høstlige kveld!

Ref:

Kamerater! Kamerater!
Det er frihetens forpost her nord!
Vi skal bygge, vi skal trygge,
vi skal verge hver fot av dets jord!

Dette hjem er vårt dyreste eie.
Her har slekten i hundrer av år
gjennom hverdagens trofaste virke
ryddet grunnen for arbeidets kår.
Her har fedrene strevet og kjempet
for en framtid som nu er blitt vår.

Ref. Kamerater! Kamerater!

Se, det lysner av dag over landet,
og det gror selv i kløfter og skar.
La det fylle vårt sinn og vår tanke
la oss gi det hver evne vi har.
Kan du høre den bruse imot deg
Denne sang som i dag krever svar!

Ref. Kamerater! Kamerater!

Vi bygger landet

Vi er fabrikkenes kvinner og menn.
Vi er mange fra gard og fra grend.
Vi brøyter jorda med hakke og plog,
vi svinger øksa og hogger skog.

Ref.:

Vi er de tusener som bygger landet.
Det ble oss kjært i dagens strid.
Vi bar det fremad i savn og armod –
nu bygger vi den nye tid.

Vi står i bølgenes skumhvite brus,
vi berger rikdom fra havet i hus.
Heimen i dalen og hytta på fjell
ryddet vi plass til, reiste vi selv.

Ref.:

Vi er de tusener som bygger landet.
Det ble oss kjært i dagens strid.
Vi bar det fremad i savn og armod –
nu bygger vi den nye tid.

Vi er de kvinner som elsket det frem
gjennom vår gjerning i de tusener
hjem.

Vi river ned hver en stengende mur,
vi reiser brorskapets frie kultur.

Ref.:

Vi er de tusener som bygger landet.
Det ble oss kjært i dagens strid.
Vi bar det fremad i savn og armod –
nu bygger vi den nye tid.

Lytt da til hjulenes virvlende gang!
Lytt da til samholdets jublende sang!
Hør Norge! – Hør de forløsende
ord:

Arbeid og velstand for alle på jord!

Ref.:

Vi er de tusener som bygger landet.
Det ble oss kjært i dagens strid.
Vi bar det fremad i savn og armod –
nu bygger vi den nye tid.

Verden er vår

Vi vil forene en verden
der frihet og fred skal rå.

Rekk meg din hånd
og så knytter vi bånd
over grensen nå.

Det skal bli varme og vennskap i
tusen år.

La oss bringe vårt budskap til alle:

Det skal bli varme og vennskap i
tusen år

fordi verden er vår – er vår.

Vår lille klode er fruktbar
og alle kan ha det godt.

Hvis vi kan fatte
og dele med andre
det vi har fått.

Det skal bli varme og vennskap i
tusen år.

La oss bringe vårt budskap til alle:

Det skal bli varme og vennskap i
tusen år

fordi verden er vår – er vår.

Kan du forstå at vi trenger deg nå,
kom bli med på ferd.

Sammen vi går
mot en bedring av kår
og til menn`skeverd.

Det skal bli varme og vennskap i
tusen år.

La oss bringe vårt budskap til alle:

Det skal bli varme og vennskap i
tusen år.

fordi verden er vår – er vår.

Din tanke er fri

Din tanke er fri
hvem tror du den finner
den flykter forbi
slik skygger forsvinner
Den skal ikke brennes,
Av fiender kjennes.
Og slik vil det alltid bli:
Din tanke er fri!

Jeg tenker hva jeg vil,
mitt ønske bestemmer.
I stillhet blir det til,
i ukjente drømmer.
Min tanke og lengsel
vil bryte hvert stengsel.
Og vil vil det alltid bli:
Min tanke er fri!

Og tvinges vi inn
bak jernslåtte dører,
da flykter den vind
som tankene fører.
Fordi våre tanker
kan rive ned skranker.
Og slik vil det alltid bli:
Vår tanke er fri!

